

Für Alle Fälle***Trapalladas, espantallos, farandulos***

05/04 – 24/06/2019

Un monstre que diu la veritat**Cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró**

20 de setembre de 2018 – 8 de setembre de 2019

Comissària: Pilar Cruz

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Nota de premsa

El col·lectiu artístic Für Alle Fälle examina pràctiques d'autosuficiència tecnològica a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró***Trapalladas, espantallos, farandulos* reflexiona sobre l'origen de l'impuls creador a partir de l'anàlisi de les solucions senzilles i properes i dels ginys casolans que abunden en l'àmbit rural.****La mostra dels artistes Vanesa Castro i Iñaki López —la quarta del cicle *Un monstre que diu la veritat*— reuneix a la sala una selecció d'aquests artefactes imaginatius recuperats del context rural gallec i ofereix documentació en vídeo d'aquestes pràctiques d'enginyeria domèstica, en què conflueixen el sentit i els sabers comuns, l'aprofitament de recursos i la capacitat de transformació.*****Un monstre que diu la veritat* és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Pilar Cruz, el projecte es pregunta sobre la naturalesa de les disciplines i indaga les relacions entre el coneixement i el poder.****Barcelona, 5 d'abril de 2019.** Arrelats a l'entorn rural des de fa anys, els projectes de Für Alle Fälle tenen la vocació d'incidir en el teixit social i afavorir l'apoderament de les comunitats. Apliquen a l'esfera cultural els principis de la permacultura —filosofia originalment circumscrita a l'àmbit agrícola— i creen un art viu que s'expressa a través de pràctiques sostenibles, energèticament eficients i respectuoses amb els éssers vius i llurs relacions. Dins el cicle de l'Espai 13 d'enguany, els artistes Vanesa Castro i Iñaki López presenten *Trapalladas, espantallos, farandulos*, una investigació a l'entorn de l'autosuficiència tecnològica en l'àmbit rural.

Mentre que el consolidat moviment *maker* és cada vegada més dependent de tecnologies cares i sofisticades, l'Iñaki i la Vanesa han trobat multitud d'exemples de baixa complexitat i alta eficàcia en el seu periple per pobles i camins de la Galícia rural. En aquest entorn, els individus han generat sempre, de forma espontània i per pura necessitat, solucions senzilles però carregades d'enginy, en les quals preval l'utilitarisme per damunt de l'estètica. A partir de l'aprofitament de recursos i materials propers i amb l'aplicació del sentit i els sabers comuns, aquests inventors quotidians aconsegueixen apropiat-se d'aquesta realitat i transformar-la de forma eficient. Segons explica la comissària del cicle, Pilar Cruz, la seva seria «una actitud genuïna d'autosuficiència i decreixement i una mostra constant que l'enginy humà no necessita com a condició *sine qua non* grans maquinàries, sinó que pot servir-se d'una barreja de sabers tradicionals, sentit comú i imaginació».

Für Alle Fälle han omplert l'Espai 13 amb diferents exemples d'un dels invents més habituals en l'àmbit rural: els espantaocells o *espantallos*, protectors dels conreus que adopten mil i una formes. En el passadís lateral de la sala es projecta la documentació en vídeo d'altres ginys casolans que converteixen andròmines diverses en aparells útils (*trapalladas*). Les imatges també recullen una tradició del carnaval galleg que respon a aquest aprofitament màxim i a l'ús creatiu dels recursos domèstics: es tracta dels *farandulos*, una categoria especial de disfressa que consisteix a vestir-se amb la cara tapada i amb qualsevol cosa que es tingui per casa.

Més enllà de la tecnologia, l'enginyeria o el disseny, *Trapalladas*, *espantallos*, *farandulos* serveix als artistes per proposar una reflexió sobre el ressort que activa la inventiva i l'impuls creador. Els seus exemples, en paraules de Cruz, neixen d'«una mirada especial que, davant d'un problema, observa al seu voltant i proposa una solució imaginativa, domèstica, una genialitat sense més ressò que l'acollida del seu entorn».

Vanesa Castro (la Corunya, 1979) i **Iñaki López** (Alfagar, València, 1977) integren des de fa quinze anys aquest col·lectiu d'investigació, producció i agitació cultural especialitzat en projectes col·laboratius i treballs en xarxa, audiovisuals i transmèdia. Són fundadors també de RuralC, una associació que impulsa la innovació social i cultural en el medi rural; de la comunitat Montenoso, grup que visibilitza i dinamitza les mancomunitats de muntanyes veïnals; de la plataforma insultarte.net; del laboratori d'experimentació artística Dio3Stu, i d'altres projectes col·laboratius. Llicenciats tots dos en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València, produeixen obra analògica i digital, utilitzen la *performance* i el *happening*, organitzen esdeveniments culturals diversos i fan accions de comissariat i mediació. La seva forma de treballar es caracteritza, en paraules seves, per «rondar els límits i tractar de *hackejar-los*, qüestionant l'inqüestionable o recollint en l'intent errors que són virtuts». En aquest sentit, l'humor és un dels seus principals recursos creatius.
<http://www.furallefalle.com/>

Un monstre que diu la veritat és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2018-2019, amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Pilar Cruz (Saragossa, 1972), el projecte es pregunta sobre la naturalesa de les disciplines i indaga les relacions entre el coneixement i el poder. Partint de *L'ordre del discurs* de Michel Foucault, el cicle reflexiona a l'entorn dels procediments de control del discurs per entendre com funcionen les estructures del poder i identificar-ne les ressonàncies en el coneixement actual. Si és en el marc de les disciplines on es produeix la validació del coneixement, Cruz examina què passa en els marges. Els artistes solen ubicar-se en aquest territori marginal, de la frontera o l'aberració, com a metodologia de treball i com a forma d'escapar-se del control. Per la comissària, l'art seria un monstre poderós, capaç de despullar les dinàmiques de poder que regeixen els mecanismes interns d'aquestes disciplines. Els artistes Fito Conesa, Lara Fluxà, Vanesa Varela, Für Alle Fälle i Paco Chanivet examinen i assagen formes alternatives de relació i generació de coneixement a partir de l'art.

Activitats

Dijous 4 d'abril, a les 17 h

Taller-happening de *farandulos*, una figura pròpia del carnestoltes a les zones rurals de Galícia, previ a la inauguració de l'exposició

Für Alle Fälle oferiran aquest taller on mostraran exemples de *farandulos* de diverses èpoques i analitzaran els seus recursos estilístics més habituals. A continuació, i a mode de *happening*, els participants es vestiran de *farandulos* per a la inauguració de l'exposició, fent servir roba vella i accessoris reciclats que hagin portat de casa.

Properes exposicions del cicle *Un monstre que diu la veritat*

Paco Chanivet

05/07 – 08/09/2019

Per al cicle de l'Espai 13 d'enguany, Paco Chanivet treballa sobre la categoria de l'esgarrifós i l'aberrant, i ho fa deliberadament en un gresol de disciplines, barrejant la robòtica, la manipulació genètica, la farmacologia i el misticisme, per activar una exposició que tindrà també caràcter performatiu. D'aquesta manera, Chanivet desenvolupa un projecte en què la hibridació, l'apropiació, el transvasament i l'exploració dels territoris liminars esdevenen formes alternatives de relació i creació de coneixement enfront de la solidesa monolítica de les disciplines acadèmiques convencionals .

Imatges i material per a premsa a www.fmirobcn.org/premsa i <http://bit.ly/E13-2018-19>. Seguiu les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta **#monstreEspai13**.

Amb la col·laboració de

B Sabadell
Fundació

Per a més informació:

Premsa Fundació Joan Miró | Elena Febrero-Amanda Bassa +34 934439070 | press@fmirobcn.org